

Herman Thienpondt

(°Gent 16-02-1944 +Brugge 17-09-2007)

Kwam het overlijden van Luc Rogiers totaal onverwacht (hartaanval op de tram), dat van Herman was een beetje kroniek van een aangekondigde dood. We wisten sinds begin dit jaar dat bij Herman een kwaadaardige tumor had, dat hij begin september opgenomen was in palliatieve zorgen. Maar dat het zó snel zou gaan, had niemand van ons verwacht.

Herman was een familieman en trouwe vriend op elk vlak. Voor ons, Torrewachters, is hij vooral bekend als de man die 26 jaren lang het Lentetornooi organiseerde. Pioniers-deelnemer was Bernard, die ons warm maakte voor tornooien als het GVNP-tornooi van "vader" Verhelst - gevolgd door het Arsenal tornooi en ondertussen ook nog het lentetornooi (waarvan de hoofdsponsor en werkgever van Herman evolueerde van Electrabel naar Eandis).

Ik heb slechts één partij van Herman teruggevonden - een partij op het GVNP-tornooi in Varsenare, maar representatief is ze niet - daarom geef ik ze ook niet. Tenslotte was Herman de man "in dienst van" - zijn taak als voorzitter van de club van Gazel vond een verlengde in het organiseren van het lentetornooi, samen met zijn vrouw en één van zijn dochters. Brugge heeft jarenlang mogen genieten van dit treffen van toppers, subtoppers, jong en oud - de rol van Herman in het huidige sterke Brugse schaakgild mag daarom niet onderschat worden.

Deze dienstverlening zorgde ervoor dat zijn schaaksterkte er wat op achteruit ging. In 1989 was hij nog West-Vlaamse B-klasse (1926), maar op het einde had hij er daarvan nog slechts 1626 over. Hij totaliseerde 1044 partijen.

Meteen na zijn overlijden kwam de gedachte op om het lentetornooi naar hem te herdopen en verder te zetten als memorial "Herman Thienpondt". Hopelijk blijken dit geen loze woorden.

Hermans band met Roeselare werd met de jaren nauwer - er speelden al eens Roeselaarse spelers mee met zijn Gazel in het Brugse Halletorentornooi en omgekeerd deed Herman dan ons het plezier om af te zakken wanneer we de liga organiseerden of speelde hij zelfs eens mee in interclub.

De tekst ter begeleiding van de eucharistieviering zegt ook hier veel:

"Je was een pion, iemand van de basis. Je vond jezelf eigenlijk niet belangrijk. Je ging steeds op pad om anderen te helpen. In je vakbondswerk kon je als geen ander compromissen uitwerken, steeds in overleg.

Wie zeven marathons en diverse malen Dwars door Brugge loopt, mag wel een loper genoemd worden. Dat was je. Ook passief sporten kon je bekoren. Je kon genieten van het wielrennen op TV, of van een beklivende tennismatch.

...

Je kennissenkring is voor ons overweldigend. Om de bomen door het bos te zien, vroegen we je wie nu je vier beste vrienden en vriendinnen waren. "Allemaal", antwoordde je. "